

Veľkonočná nedeľa 6 2021

AI Na diecéznej porade kňazov v Papue Novej Guinei prebiehala búrlivá diskusia. Otázka bola dosť jednoduchá: bolo to, čo sa stalo, podľa cirkevného práva alebo nie? Našťastie sme mali pri sebe cirkevného právnika. Keď sme ako kňazi nemohli dosiahnuť nijakú presvedčivú zhodu, obrátili sme sa na neho. A ten nám dal pozoruhodnú odpoveď. Povedal, že akýkoľvek cirkevný zákon existuje na ochranu určitej hodnoty alebo súboru hodnôt. Vždy je preto dôležité pozrieť sa najprv na tie hodnoty, ktoré tie zákony chcú uchovať. Potom máme šancu dospieť k zhode.

KE Ježiš sa nechcel nikdy stať právníkom. Preto nám dnes dáva túto radu: „Ak budete zachovávať moje prikázania, ostanete v mojej láske, ako ja zachovávam prikázania svojho Otca a ostávam v jeho láske. Toto som vám povedal, aby vo vás bola moja radosť a aby vaša radosť bola úplná.“

DI Čo to znamená „zachovávať moje prikázania“? Aké sú za tým hodnoty? Pastoračná poznámka v jednej Biblii hovorí: „Ak hovoríme, že by sme mali milovať svojho bližného, pretože toto je jediné prikázanie, nič nedosiahneme; totiž toto prikázanie každý chápe po svojom, zatiaľ čo ešte nemá zvnútornené zmýšľanie Krista. Okrem toho musíme od zdroja všetkej lásky dostať schopnosť nezištne milovať.“ Inak povedané: máme poznať Ježiša a jeho zmýšľanie, prijať jeho myslenie, praktizovať jeho zmýšľanie. Kristus zachovával prikázania preto, lebo mal veľmi osobný vzťah so svojím Otcem. Kristus nezachovával prikázania, lebo to boli zákony, ktoré treba dodržiavať.

PAR Niektoré Božie prikázania môžeme dosť dobre právnický dodržať bez akéhokoľvek hlbšieho vzťahu s Bohom. Výzvou dnešného evanjelia však je objavovať a zachovávať Ducha a hodnotu týchto prikázaní. A to môžeme len budovaním osobného vzťahu s Bohom. Starý katechizmus obsahoval okrem iných aj túto otázku: Ako môžeme dosiahnuť autentický zmysel ľudského života? Odpoveď bola stručná: poznať Krista, milovať Krista, oslavovať Krista. Teda pracovať na osobnom vzťahu s Kristom. Ako sa však takýto vzťah buduje? Pomôžme si ľudskou skúsenosťou. Ktoré sú dve najdôležitejšie zložky, aby vzťah mohol vzniknúť a prehĺbovať sa. Odpoveď všetci dobre poznáme. Je taká samozrejmá, že ju často vlastne prehliadame. Pre to, aby vznikol vzťah je potrebné stretnutie. Ale stretnutie samotné nestačí. Druhou zložkou je komunikácia. Keď

sme na začiatku svojej cesty viery, potrebujeme sa stretávať s ľuďmi, ktorí majú skúsenosť so stretávaním sa s Bohom. Sú to tí, ktorí sa s Bohom Synom stretávajú častým svätým prijímaním. Sú to tí, ktorí sa stretávajú s milosrdným Kristom vo sviatosti zmierenia. Sú to tí, ktorí sa s Bohom stretávajú v úžase a vďačnosti zo stvorenia. Sú to aj tí, ktorí sa s Bohom stretávajú v trpiaciach. Títo si z každého stretnutia s Bohom odnášajú hlbšiu vieru. Toľko k aspektu stretnutia. Druhým aspektom pre rozvoj vzťahu s Kristom je komunikácia. Toto je veľmi okridlené slovo. V podstate znamená rozhovor s Bohom, teda osobnú modlitbu. Zdôrazňujem osobnú modlitbu a nie len vykonávanie modlitieb, i keď i to má svoju váhu. Mnohí však namietnu, že im osobná modlitba veľmi nejde. Nezabudnime, že má byť veľmi osobná. Kedy môže byť osobná? Keď budem Bohu hovoriť svoje osobné záležitosti. Tými osobnými záležitosťami majú na prvom mieste byť skutočnosti, za ktoré by som mal byť denne vďačný. Potom aj skutočnosti iného charakteru. Takto potom môžem objavovať Ducha Kristovho a v tomto Duchu potom pristupovať aj k Božím prikázaniam. Už nie ako k zákonu, ktorý treba slepo dodržať, ale ako k odporúčaniam, ktoré ma oslobodia a privedú ku spásu.

MY Max Kašparů - český kňaz, sa delí s touto skúsenosťou. Keď cestoval so svojou kolegyňou v aute, diskutovali o duchovných veciach. Ona mu povedala: „Neviem si predstaviť, že by som sa stala veriacou kresťankou. Cítila by som, že Desatoro ma veľmi obmedzuje v mojej osobnej slobode. Ako človek mám dar, že som veľmi šikovná a šikovný človek nemôže byť viazaný náboženskými pravidlami a ich dodržiavaním. To mi nemôže dať radosť zo života. Zdá sa mi to dosť hlúpe.“ Keď sa priblížili k najbližšej križovatke, bola tam značka STOP. Tak zastavila. "Prečo si zastavila?" Spýtal sa jej Max. Ukázala na značku STOP. Poznamenal: „Nerozumiem tomu. Prečo dovoľíš kúsku lakovaného plechu, aby zasahoval do tvojej osobnej slobody a obmedzoval tvoju radosť? Nemyslíš si, že nie je veľmi múdre dovoliť, aby ťa zväzovalo nejaké pravidlo cestnej premávky? Čo ty na to?“ Žena pochopila.

ADE Nepozerajme sa na Desatoro iba z právnického hľadiska, ako sa to stalo aj nám kňazom v PNG. Najlepšou cestou je duchovná perspektíva Ježiša Krista a osobný vzťah s ním. Prosme Ducha Svätého, aby sa vnútorná poslušnosť Božím prikázaniam stala vonkajším znakom nášho vzťahu lásky ku Kristovi. Amen.